

Eucharistijos stebuklas

KANOZIJUJE

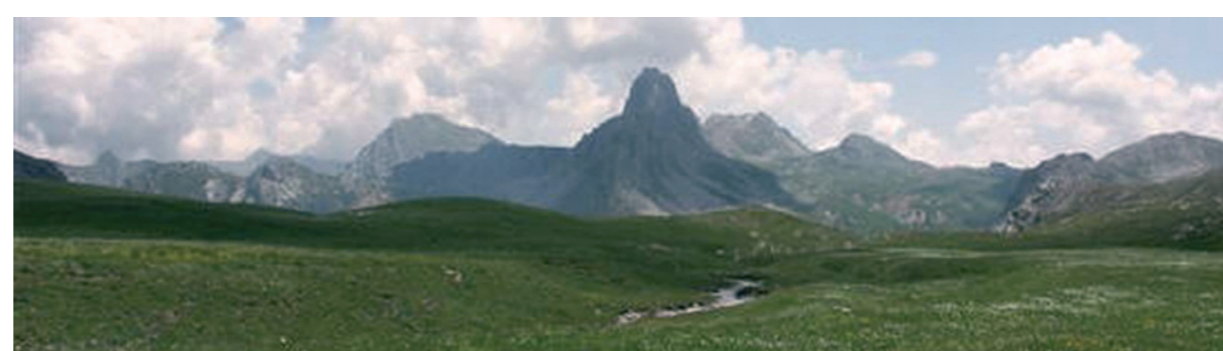
ITALIJA, 1630 M.

Pagrindinis šio Eucharistijos stebuklo veikėjas – klebonas kun. Antonijus Reinardis, kuris per savo didelį pamaldumą Eucharistijai išgelbėjo Kanozijaus kaimą nuo užtvindymo, palaiminęs patvinusią Mairos upę Švenčiausiuoju Sakramentu. Daugelis šio įvykio liudininkų atsivertė, patyrę tokį stebuklą. Kanozijaus gyventojai stebuklo atminimą švenčia ir šiandien per Devintinių oktavą.

Kanozijaus panorama

Kanozijaus parapiinė bažnyčia

Mairos upė

Kanozijas – Saluco vyskupijos kaimelis Mairos upės slėnyje. 1630 metais vietiniai gyventojai apdrungno ir kalvinizmo įtakoje nebepatikavo tikėjimo. Praėjus kelioms dienoms po Devintinių Mairos upė dėl liūčių patvino, išėjo iš krantų. Sraunūs vandenys paplovė didžiulius kalno akmenis ir jie su trenksmu nuriedėjo slėnio ir kaimo link.

Tėvas Antonijus Reinardi, kaimo parapijos klebonas, skambindamas bažnyčios varpais, sukvieta visus gyventojus ir paragino juos melstis, kad Viešpats sustabdytų potvynį. Ir davė įžadą: jei Kanozijaus kaimas bus išgelbėtas nuo potvynio vandenų įsiūčio, parapija kasmet per amžius Devintinių oktavoje švęs šventę stebuklui atminti. Kun. Reinardis įstatė Švenčiausiąjį Sakramentą į monstranciją

ir išėjo ja nešinas upės link. Jį lydėjo keli tikintieji, giedodami 51-ąją psalmę – *Miserere (Pasigailėk)*. Vos tik kunigas palaimino upę, lietus liovėsi, upės vandenys sugržo į savo vagą. Stebuklas atgaivino Kanozijaus gyventojų tikėjimą, jie iki šios dienos laikosi duotojo įžado.

Deja, parapijos archyvuose saugoti dokumentai, liudijantys stebuklą, sudegė per karą tarp Prancūzijos ir Ispanijos. Tačiau išliko viena klebono, buvusio tiesioginių tų įvykių liudininku, ataskaitos kopija.